

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, se sídlem 1. máje 97/25, Liberec, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2025, č. j. 789780/25/2600-80542-507160, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 1. 9. 2025, č. j. 59 Af 12/2025 - 21,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou podanou u krajského soudu domáhal zrušení nebo vyslovení nicotnosti v záhlaví specifikovaného rozhodnutí žalovaného o námitce proti čtyřem exekučním příkazům. Krajský soud nyní napadeným usnesením žalobu odmítl jako opožděnou.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) následně podal kasační stížnost, se kterou – mimo jiné – spojil blíže neodůvodněnou žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce. Ty Nejvyšší správní soud zamítl, jelikož shledal, že kasační stížnost představuje zjevně neúspěšný návrh (usnesení NSS ze dne 16. 10. 2025, č. j. 1 Afs 175/2025 - 30, bod 9). Spolu s tím jej, kromě jiného, vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení.

[3] Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno fikcí ve čtvrtek 30. 10. 2025 (doručenka na č. l. 31 spisu NSS), a patnáctidenní lhůta tak uplynula v pátek 14. 11. 2025.

[4] Jelikož stěžovatel v určené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení zastavil [§ 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích].

pokračování

[5] Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že stěžovatel po doručení výzvy k zaplacení soudního poplatku uplatnil proti rozhodujícímu senátu námitku podjatosti s tím, že kasační soud „výše uvedeným usnesením na l.č. 30 rozhodl v příkrém rozporu se skutečným skutkovým i právním stavem, aniž by provedl řádné kontradiktorní dokazování, neboť předmětná žaloba byla objektivně podána včas“. Kasační soud k ní však nepřihlédl.

[6] Stěžovatelovu námitku totiž hodnotil jako zjevné zneužití práva. Jak dovodil rozšířený senát, „[z]neužitím práva nutno v takovémto případě rozumět to, že cílem účastníka není vůbec dosáhnout vyloučení soudce, ale naopak prodloužit soudní řízení, zvýšit náklady řízení druhé procesní straně atp. Typicky tak tomu bude, pokud týž účastník nebo stejný zástupce v různých řízeních dávájí totožné či obdobné námitky proti soudcům, byť o typově stejných námitkách již NSS opakovaně rozhodoval. Takováto námitka podjatosti nevyvolá žádné účinky a soud o ní nemusí samostatně rozhodovat“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019-65, č. 4062/2020 Sb. NSS, bod 27).

[7] Nejvyššímu správnímu soudu je z úřední činnosti známo, že stěžovatel podává formulářové námitky podjatosti proti různým soudcům a soudkyním správních soudů ve svých věcech pravidelně (usnesení NSS ze dne 21. 2. 2025, č. j. Nao 31/2025-32; ze dne 16. 8. 2023, č. j. Nao 120/2023-30; ze dne 2. 3. 2023, č. j. Nao 20/2023-26; ze dne 19. 9. 2024, č. j. Nao 139/2024-209; či přípisy vyřízené námitky v řízeních č. j. Nao 12/2025-62; či Nao 120/2022-27). Učinil tak i ve 12 z posledních 15 řízení, které u kasačního soudu vedl. V žádném z těchto řízení přitom jím uplatněná námitka podjatosti nebyla uznána jako důvodná. Naposled tomu tak bylo v obdobné procesní situaci, kdy námitku podjatosti uplatnil proti desátému senátu po zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce. Kasační soud přitom k takové námitce taktéž bez dalšího nepřihlédl (usnesení NSS ze dne 11. 6. 2025, č. j. 10 Ads 58/2025 - 43, bod 5).

[8] Námitku podjatosti stěžovatel ostatně podal i proti členům prvního senátu ve složení na začátku roku 2025 a ta taktéž nebyla shledána důvodnou (usnesení NSS ze dne 30. 1. 2025, č. j. Nao 18/2025-37), přičemž byl upozorněn na to, že postup v řízení nemůže založit podjatost (bod 8 citovaného usnesení). Stejně tak tomu bylo i v dalších případech, kde opakovaně podával další (neúspěšné) námitky podjatosti, které zakládal na postupu soudců v jeho věci (usnesení NSS ze dne 17. 1. 2024, č. j. Nad 223-2023-170, bod 8; ze dne 9. 5. 2019, č. j. Nao 75/2019-14, bod 6; ze dne 31. 8. 2017, č. j. Nao 273/2017-26, bod 9; ze dne 3. 5. 2017, č. j. Nao 189/2017-41, bod 9; či ze dne 27. 4. 2017, č. j. Nao 181/2017-29).

[9] To ostatně výslovně vylučuje zákon, dle kterého „[d]ůvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech“ (§ 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s.), stejně jako nespočetně navazující judikatury (usnesení NSS ze dne 26. 9. 2019, č. j. Nao 166/2019-28, ze dne 19. 11. 2019, č. j. Nao 206/2019-56; ze dne 28. 11. 2019, č. j. Nao 201/2019-39; či ze dne 30. 1. 2020, č. j. Nao 235/2019-41; či nejnověji ze dne 8. 10. 2025, č. j. 7 As 165/2025 - 17, bod 8).

[10] Za takové situace považoval Nejvyšší správní soud stěžovatelovu další námitku podjatosti, kterou založil na postupu prvního senátu v jeho řízení, za zneužití práva. Cílem stěžovatele je jen zbytečně komplikovat a prodlužovat řízení o kasační stížnosti. Taková

námítka tedy, v souladu s výše citovaným názorem rozšířeného senátu, nevyvolává žádné účinky a není nutné o ní samostatně rozhodovat.

pokračování

[11] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož řízení o návrhu bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. listopadu 2025

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu